

Sectorplan 79 Ontwikkelaar en fixeer

I Afbakening

Ontwikkelaar en fixeer (zwart-witontwikkelaar, kleurontwikkelaar, zwart-witfixeer en kleurfixeer) komt vrij na het ontwikkel- en fixeerproces van lichtgevoelige film en fotopapier. Zwart-witontwikkelaar, kleurontwikkelaar, zwart-witfixeer en kleurfixeer kunnen verdund, vermengd of verontreinigd zijn.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen	zie...
Niet-zilverhoudend papier	Sectorplan 4: Gescheiden ingezameld papier en karton
Niet-zilverhoudende film	Sectorplan 11: Kunststof
Toner, inkjetcartridges	Sectorplan 18: KCA/KGA
Kleine hoeveelheden ontwikkelaar en fixeer (minder dan 200 kg per afvalstof per afgifte)	Sectorplan 18: KCA/KGA
Lege emballage	Sectorplan 41: Verpakkingen algemeen
Fotocamera's	Sectorplan 71: Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur
Edelmetaalhoudende baden, waaronder stopbaden, spoelbaden	Sectorplan 74: Edelmetaalhoudende baden
Metaalhoudend afvalwater met organische verontreinigingen	Sectorplan 75: Metaalhoudend afvalwater met organische verontreinigingen
Ferro/ferricyanidehoudende baden afkomstig uit blauwdrukprocessen	Sectorplan 75: Metaalhoudend afvalwater met organische verontreinigingen
Overige zuren, basen en metaalhoudend afvalwater	Sectorplan 76: Overige zuren, basen en metaalhoudend afvalwater
Vast fotografisch (gevaarlijk) afval zoals zilverhoudende film en zilverhoudend papier	Sectorplan 80: Vast fotografisch afval
andere vloeistoffen voor de ontwikkeling van foto- en filmmateriaal (stopbaden, spoelbaden, voorbaden, omkeerbaden, conditioneerbaden en slotbaden)	Beleidskader

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk aan of lager dan 50 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen

- worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- worden ingezet als NO_x-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand of
- inzet als NO_x-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 100 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk of lager dan 100 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen

- worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- worden ingezet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 100 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand of
- inzet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk of lager dan 50 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen

- worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- worden ingezet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand of
- inzet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

III In- en uitvoer

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor in- en uitvoer zijn opgenomen in hoofdstuk 'Toetsingskader in- en uitvoer' [#link#](#) van het beleidskader. De uitwerking voor ontwikkelaar en fixeer is:

(Voorlopige) verwijdering

Uitvoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Uitvoer van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan.

Uitvoer van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 100 mg/l, voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Uitvoer van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 100 mg/l, voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan.

Uitvoer van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat nuttige toepassing mogelijk is.

Uitvoer van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan.

In- en uitvoer van bepaalde, hiervoor genoemde vormen van ontwikkelaar en fixeer voor voorlopige verwijdering zijn in beginsel niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging wanneer als vervolghandeling een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.

Invoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging en/of nationale wettelijke bepalingen in beginsel niet toegestaan.

Invoer van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 100 mg/l, voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 100 mg/l, voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel niet toegestaan, omdat de verwerking niet in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

Invoer van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l voor andere vormen van (voorlopige) verwijdering dan storten is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Het toetsingskader hiervoor is paragraaf 12.6 [#link#](#) van het beleidskader.

Invoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Algemene aspecten

Ontwikkelaar wordt als eerste stap in het ontwikkelproces van belicht foto- en filmmateriaal gebruikt. Deze vloeistof zorgt voor de omzetting van belichte zilverhalogeniden in de lichtgevoelige laag naar metallisch zilver. Door deze omzetting wordt het onzichtbare, vastgelegde beeld zichtbaar. Ontwikkelaar is meestal een stof met een organische component zoals hydrochinon (zwart-witontwikkelaar) en de 'chemical developers' CD2, CD3 en CD4 zoals 4-(N-ethyl-N-2-hydroxyethyl)-2-methylfenyleendiamine in kleurontwikkelaar. Aan ontwikkelaar is een basische oplossing toegevoegd aangezien de ontwikkelaar alleen actief is bij een pH hoger dan 7. Verder bevat ontwikkelaar een anti-oxidant zoals natriumbisulfiet om het oxideren van ontwikkelaar tegen te gaan. Daarnaast is aan de ontwikkelaar ook een remstof zoals kaliumbromide bij zwart-witontwikkelaar toegevoegd die ervoor zorgt dat de ontwikkelaar alleen de belichte zilverhalogeniden omzet in metallisch zilver en niet de onbelichte moleculen.

Fixeer is een vloeistof die na de ontwikkelfase wordt gebruikt om de niet-belichte zilverhalogeniden te verwijderen uit de lichtgevoelige laag. Het belangrijkste bestandsdeel is ammoniumthiosulfaat dat een verbinding aangaat met de overgebleven zilverhalogeniden. Daarnaast bevat fixeer een zuur zoals azijnzuur om de resterende ontwikkelaar te neutraliseren en daarmee de werking ervan te stoppen. Verder is aan fixeer een middel toegevoegd om colloïdaal zwavel dat ontstaat uit het aanwezige thiosulfaat weer om te zetten in thiosulfaat. Hiervoor wordt bijvoorbeeld natriumsulfiet gebruikt. Ook bestaat fixeer uit een verharder en een buffer om de lichtgevoelige laag niet te zacht te laten worden en respectievelijk de pH op een constante van 4 te houden.

In ontwikkelaar zijn de verbindingen hydrochinon en de 'chemical developers' CD2, CD3 en CD4 toxisch en biologisch slecht afbreekbaar. Bij fixeer zijn ijzer(III)EDTA en sulfaten slecht afbreekbaar. Deze stoffen kunnen de biologische zuivering van het afvalwater verstoren indien gebruikte ontwikkelaar en fixeer via het rioolstelsel worden afgedankt.

Daarnaast bevatten ontwikkelaar en fixeer na het toepassen ervan zilververbindingen. Zilver is een toxische verbinding voor de biologische zuivering. In de huidige situatie is het echter geen probleemstof. Weinig zilverhoudend(e) ontwikkelaar of fixeer komt in het rioolwater terecht aangezien deze apart ingezameld wordt vanwege de positieve waarde van zilver. Bij afdanking via het rioolstelsel komt het zilver hoofdzakelijk in het slib van de RWZI terecht. De aanwezigheid van zilver in het afvalwater kan de kwaliteit en de afzetmogelijkheden van het zuiverings-slib aantasten.

Omvang afvalstof

De totale productie aan ontwikkelaar en fixeer in de afvalfase in Nederland bedraagt ongeveer 6,0 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, dan is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

090101, 090102, 090103, 090104, 090105, 090106, 200117
--

Monitoring

De monitoring van ontwikkelaar en fixeer vindt jaarlijks plaats op basis van de meldingen aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer rapporteert jaarlijks over de monitoring en de resultaten [#link#](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor ontwikkelaar en fixeer zijn de in het kader van de IPPC-richtlijn [#link#](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREFs)' betrokken. Deze

documenten zijn in de Regeling aanwijzing BBT-documenten [#link#](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van de BBT. Voor ontwikkelaar en fixeër zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstof verwerkt moet worden. De IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Hoogwaardigheid van verwerking

Verwerking van zilverhoudende fixeër en ontwikkelaar volgens de minimumstandaard vermindert het gebruik van primaire grondstoffen, zonder dat bewerkingen van de reststoffen nodig zijn die andere grote milieugevolgen hebben. De minimumstandaard is daarom milieuhygiënisch gezien gewenst.

Bij zuivering gevolgd door verbranden van ontzilverde en niet-zilverhoudende fixeër en ontwikkelaar in een AVI leidt de rookgasreiniging tot een minimale hoeveelheid reststoffen die moet worden gestort. Het energetisch rendement van thermische verwerking van ontzilverde en niet-zilverhoudende fixeër en ontwikkelaar is weliswaar negatief, maar storten leidt tot emissies, ruimtebeslag, etc. en valt daarom, milieuhygiënisch gezien, slechter uit. Omdat een hoogwaardiger wijze van verwerking voor alle ontzilverde en niet-zilverhoudende fixeër en ontwikkelaar niet haalbaar is vanwege aard en samenstelling van het afval, is de minimumstandaard milieuhygiënisch verantwoord.

Voor het bepalen van de minimumstandaard wordt een onderscheid gemaakt tussen wel en niet ontzilverde fotografische vloeistoffen.

In een uitspraak van de Raad van State (199900672/2 d.d. 11 januari 2000) is de mate van ontzilvering vastgesteld. Het zilveragehalte in ontzilverde zwart-witfixeer of zwart-witontwikkelaar mag maximaal 50 mg/liter bedragen, in ontzilverde kleurontwikkelaar en kleurfixeer maximaal 100 mg/liter. Bij het opstellen van de grenswaarden zijn de beschikbare technieken voor het terugwinnen van zilver in beschouwing genomen.

In de Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1 (zie paragraaf VIII voor de relevante documenten) is een aantal technieken voor het verwerken van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met elkaar vergeleken. Uit de vergelijking van milieutechnieken zijn de minimumstandaarden afgeleid. Hergebruik van fotografische afvalstoffen is uit milieuoogpunt de beste techniek, maar is echter niet altijd mogelijk. De minimumstandaard uit het eerste LAP wordt in grote lijnen voortgezet (voor aangebrachte kleine aanpassingen zie hieronder).

Technieken voor de verwerking van ontwikkelaar en fixeër die op basis van de minimumstandaard een ontzilveringsstap moeten ondergaan

Voor de ontzilvering zijn alle technieken toegestaan die leiden tot scheiding in zilver en/of een zilverhoudend concentraat en een resterende, zilverarme vloeistof. Huidige toegepaste technieken voor het terugwinnen van zilver kunnen zijn:

1. Elektrolyse

Bij deze techniek wordt via batchgewijze elektrolyse de zilverhoudende vloeistof ontleed. Het zilver slaat via een reductiereactie neer op de kathode waarna het zilver voor hergebruik wordt afgevoerd.

2. Sulfideprecipitatie

Bij sulfideprecipitatie wordt aan de zilverhoudende vloeistof natriumsulfide toegevoegd. Dit vormt met de zilverionen een slecht oplosbaar zout. Het neergeslagen zout, zilversulfideslib, wordt opgewerkt in een smeltoven voor het terugwinnen van zilver.

3. Ultramembraanfiltratie in combinatie met sulfideprecipitatie

Ultramembraanfiltratie is een drukgedreven proces waarbij een scheiding wordt gemaakt op basis van deeltjesgrootte. Met een semi-permeabel materiaal ofwel membraan worden deeltjes van verschillende grootte van elkaar gescheiden. met het gebruikte membraan kunnen zowel onopgeloste deeltjes als hoog moleculaire stoffen worden afgescheiden.

4. Chemische ontzilvering

Door toevoeging van natriumboorhydride slaat het zilver als een zilverhoudend slib neer dat in een smeltoven verder wordt opgewerkt voor de terugwinning van zilver.

De hiervoor genoemde technieken worden doorgaans in combinatie toegepast in het proces van zilverterugwinning. Elektrolyse en sulfideprecipitatie lenen zich goed bij hoge zilverconcentraties in de fotografische vloeistoffen. Ultrafiltratie is geschikt voor lage zilverconcentraties.

Technieken voor de verwerking van niet-zilverhoudende ontwikkelaar en fixeer

Huidige toegepaste technieken voor het verwerken van niet-zilverhoudende ontwikkelaar en fixeer kunnen zijn:

1. Fysische/ chemische/ biologische behandeling

Na het terugwinnen van zilver blijft een vloeistof met niet-neergeslagen, opgeloste deeltjes over. In praktijk wordt deze vloeistof ingedampd. Het ontstane condensaat wordt vervolgens gezuiverd in een fysische/chemische en biologische zuiveringsinstallatie. Het concentraat wordt verbrand in een afvalverbrandingsinstallatie.

2. NOx-reductiemiddel

De niet-zilverhoudende ontwikkelaar en fixeer kan worden ingezet als NOx-reductiemiddel in het reinigingsproces van rookgassen in thermische processen (bijvoorbeeld de cementindustrie). Door niet-zilverhoudende ontwikkelaar en fixeer worden geïnjecteerd bij de rookgassen. De aanwezige ammoniumverbindingen reageren met de schadelijke NOx-verbindingen in de rookgassen tot zuurstof en stikstof. Door het gebruik van niet-zilverhoudende ontwikkelaar en fixeer als reductiemiddel wordt de stof ureum bespaard die primair als NOx-reductiemiddel wordt gebruikt.

Overige technieken

Naast de hiervoor beschreven technieken bestaat de verwerkingstechniek 'ontzilveren, gevolgd door sulfideprecipitatie/ filtreren en lozen'. Deze techniek wordt als ondoelmatig gezien, wat is bevestigd in jurisprudentie (E03.98.0673 en E03.98.0630, d.d. 15 maart 2001) en valt daarmee niet onder de minimumstandaard.

Relatie tot de praktijk in Nederland

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

In het buitenland, zoals in België en Duitsland, bestaan diverse installaties voor het be- en verwerken van afgedankte vloeibare fotochemicaliën. De technieken die daarbij worden gebruikt zijn in ieder geval elektrolyse (gevolg door ultrafiltratie), sulfideprecipitatie en de inzet als NOx-reductiemiddel.

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd, komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omringende landen.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van ontwikkelaar en fixeer volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard aangepast. Aan de minimumstandaard is de toepassing van niet-zilverhoudende fixeer en ontwikkelaar als NOx-reductiemiddel toegevoegd. Hiermee wordt de primaire grondstof ureum uitgespaard die anders gebruikt zou worden voor de reductie van NOx-verbindingen.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk 'Minimumstandaard' [#link#](#) van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk 'Mengen' [#link#](#) van het beleidskader is aangegeven dat verspreiding van stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met EU-Verordening EG/850/2004 [#link#](#).
- stoffen waarvan in het kader Verordening (EG) nr. 1907/2006 (REACH) [#link#](#) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Preventie

Naar verwachting kan de inzet van regeneratietechnieken leiden tot reductie van vloeibare fotografische afvalstoffen. Door de verdergaande digitalisering van fotografische processen en het drukken van foto's met printers in plaats van ontwikkelen van foto's, zal de hoeveelheid vloeibare fotografische afvalstoffen afnemen.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit inzamelen afvalstoffen

Op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen [#link#](#) mogen fotografische gevaarlijke afvalstoffen, bij een hoeveelheid kleiner dan 200 kg per afvalstof per afgifte, alleen worden ingezameld door een houder van een inzamelvergunning. In de toelichting van het besluit is vermeld dat het afvalstoffen betreft met de Euralcodes 090101 t/m 090106 en 090113.

Het betreft hier de houders van een KGA-inzamelvergunning als bedoeld in sectorplan 18 'KCA/KGA' [#link#](#). Naast de inzamelaar van KGA wordt ook een inzamelvergunning (zonder inzamelplicht maar met landelijk recht) verleend voor het inzamelen van partijen fotografische gevaarlijke afvalstoffen kleiner dan 200 kg per afgifte, aan de verwerkers van fotografisch gevaarlijk afval. Deze inzamelvergunning is gekoppeld aan de vergunning voor het opslaan van FGA van de betreffende verwerker. Een inzamelplicht is in deze vergunningen niet nodig omdat de KGA-inzamelaars met hun inzamelplicht een achtervangfunctie hebben bij de inzameling van deze specifieke deelstroom.

Het gebruik van het instrument inzamelvergunningen wordt op dit moment nader bezien. Het is echter nog niet duidelijk wanneer hierover een besluit valt, wat dat betekent en hoe snel dat doorwerkt in wet- en regelgeving. In het LAP wordt daarom uitgegaan van de bestaande situatie en de huidige tekst van het Besluit inzamelen afvalstoffen. Wel is al duidelijk dat er op termijn in ieder geval een aantal aanpassingen in het systeem zullen worden aangebracht ten aanzien van beperkingen t.a.v. het aantal vergunninghouders en het gebruik van plichtgebieden. Hiervoor wordt verder verwezen naar hoofdstuk 'Inzamelen, vervoeren, handelen en bemiddelen' [#link#](#) van het beleidskader. Wanneer daar aanleiding voor is, wordt het LAP in een later stadium aangepast.

Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen

De Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen [#link#](#) beoogt een zo hoogwaardig mogelijke verwerking van afvalstoffen te stimuleren door verschillende categorieën van gevaarlijke afvalstoffen te scheiden en gescheiden te houden. Zwart-witontwikkelaar, kleurontwikkelaar, zwart-witfixeer en kleurfixeer vallen – afhankelijk van de zilverconcentratie onder categorie 2, 3 en/of 4 van de regeling en moeten gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Verzoeken op basis van de regeling om zwart-witontwikkelaar, kleurontwikkelaar, zwart-witfixeer en kleurfixeer te mogen mengen met andere afvalstoffen

worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van zowel zwart-witontwikkelaar, kleurontwikkelaar, zwart-witfixeer en kleurfixeer als van de afvalstof waarmee het wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

In het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen [#link#](#) is bepaald dat het storten van vloeibare afvalstoffen niet is toegestaan (categorie 33). Ontwikkelaar en fixeer zijn daaronder begrepen..

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

Indeling op basis van Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage IV van Verordening (EG) 1013/2006 [#link#](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het Verdrag van Bazel [#link#](#) en het OESO-besluit [#link#](#). Voor overbrenging van die afvalstoffen moet altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk 'Toetsingskader in- en uitvoer' [#link#](#) van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Oranje lijst

Codes op basis van Bijlage VIII van het Verdrag van Bazel	AD090
---	-------

Indeling op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel (Y-code)

Op basis van het Verdrag van Bazel zijn gevaarlijke afvalstoffen in te delen in categorieën van Y-codes. Lidstaten van de Gemeenschap dienen aan de hand van onder meer de Y-codes aan de Europese Commissie te rapporteren hoeveel en welke gevaarlijke afvalstoffen (Y-codes) zijn overgebracht.

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van categorieën van Y-codes van bijlage I van het Verdrag van Bazel die op de afvalstoffen van toepassing kunnen zijn.

Indicatief overzicht van Y-codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel

Codes op basis van Bijlage I van het Verdrag van Bazel	Y16
--	-----

Vermeld de code van de Oranje lijst èn de Y-code altijd bij kennisgevingen.

VIII Verdere informatie

Voor gegevens over het Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1 zie:

- Hoofdrapport Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1 [#link#](#)
- Bijlagenrapport Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1 [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A7 (bleekfixeer) [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A8 (kleuronwikkelaar) [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A10 (zwart-wit fixeer) [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A11 (zwart-wit ontwikkelaar) [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A2 (LCA-methodiek en uitwerking in het LAP) [#link#](#)
- Milieu-Effect Rapportage ten behoeve van LAP1, achtergronddocument A1 (balansen, reststoffen en uitloging) [#link#](#)